

Brintningsgrad (Hydrogenationsgrad) og et lidet Antal af Metaller-
nes *Svovler* (*Sulphurater*), uden at kjende Maaden hvorpaa de
vare sammensatte. I vor Tid kjende vi fire Iltningsgrader af Svov-
let, to Brintningsgrader, næsten for ethvert Metal to eller flere
Svovlingsgrader af bestemte Sammensætningsforhold; og dertil end-
nu et Kulstofsvovle, et Kulqvælstofsvovle, to Chlorinsvovler o.
s. v. Det er imidlertid ikke Mængden af disse Forbindelser, men
den Kjæde af Forbindelsesordner, de fremstille, der udgjør det
Mærkværdige heri. Naar vi f. Ex. kjende fire Iltesyrer, to Brin-
tesyrer, to Chlorinsyrer af Svovlet, og desuden see at adskillige
af dets Metalforbindelser indgaae Forening med Iltter, som om de
vare Syrer, skulde vi da ikke haabe engang ved denne store Ex-
empelsamling af Syrer, at ledes til en dybere Indsigt i Syrernes
egen Natur? Professor *Zeise* har ved en Selskabet tilstillet Af-
handling, over Svovelkulfstoffets Forbindelser med *Æskene* (Alka-
lierne), paa en lærerig Maade fortsat disse Opdagelser. Den Vei
han har fulgt for at komme til sine Opdagelser, vil man snart
faae at see af en udførlig Afhandling i Selskabets Skrifter; her
ville vi fremstille dem saaledes, som Fatteligheden af et hurtigt
Overblik medfører. Han finder at Kulsvovlet, som ingen fuld-
stændig Forbindelse indgaaer med Ælk, der ere opløste i Vand,
indgaaer en sand Saltforbinbelse dermed, naar de anvendes op-
løste i vandfrie eller næsten vandfrie Viinaand, og at det dannede
Salt endog ved blot Afkjølning kan udskilles af Opløsningen. Men
det saaledes dannede Salt findes ved nærmere Undersøgelse, at
have optaget Kulsvovlet i en forandret Tilstand, nemlig som Svo-
velkulbrinte. Dette Svovelkulbrinte er en sand Syre, og kan ved
andre Syrer, f. Ex. Svovelsyre eller Saltsyre skilles derfra. Det
har da en olieagtig Flydenhed, opløses ei kjendeligen af Vand,

og har en eiendommelig urtagtig til Purrelögen sig nærmende Lugt. Det farver Lakmuspapir stærkt rødt, og indgaaer Saltforbindelser med Æskene. *Svovelbrinte er altsaa en Syre*, der i mere end een Henseende kan sammenlignes med Qvælstofkulbrintet, *Gay Lussacs acide hydrocyanique*, eller den saakaldte Blaasyre. Til den opdagede Syres Betegnelse har Forf. valgt det af Græsken hentede Navn *Xanthogensyren*, ikke fordi det Navn vort eget Sprog frembyder jo har Fortrin i Henseende til Velklang, Böielighed og Betydningsfuldhed; men for at have et Navn, som ogsaa kunde antages i de Latinke Döttrefprog. Navnet Xanthogen er valgt, fordi den danner gule Forbindelser med visse Metaller, blandt hvilke dog Forbindelsen med Kobber er den mærkeligste og skjønneste. Den faaes saasnaart et Svovelkulbrintesalt sættes til en Kobberopløsning. Ved at opvarme Svovelkulbrintesaltene adskilles Syren deri, og giver mærkelige nye Sammensætninger. En maadelig Varmer forvandler det svovelkulbrintede Kali til en rød Masse, som let opløses i Vand, og som med Blyeopløsningen danner et blodrødt Bundfald. Vi kunne her ikke forfølge Forfatterens med stor Nöiagtighed udførte og paa mærkværdige Kjendsgjæringer rige Arbeide gennem alle dets Forgøninger. Det som her er fremsat vil allerede være nok, til at vise, at han har beriget Læren om Svovelforbindelserne med et Tillæg, som baade i sig selv er mærkværdigt, og af mangesidig Indflydelse paa andre Dele af Chemien. Selskabet har tilkjendt Forf. sin Medaille i Sölv, som et Agtelsestegn.

Uagtet Generationsoiganerne i Videnskabens forskjellige Tidsaldre have været Gjenstand for de skarpsindigste Anatomers Undersøgelser, og uagtet de Opdagelser, som herved ere bragte for Lyset, gjöre den derpaa anvendte Grandfkerand Ære, saa föle vi